

שנים אוחזין פרק ראשון בנא מציעא

[מ] [מיי] פכ"ד מהל' מכירה ה"א ש"ע ח"ט ס"י ר"ח ט"ו א' דלא כתב:

קב"א מ"ו פ"ז מהל' לישוט הלכה יד' סמך עפ"ן חמ' קו"ט ע"ג אר"ע ס"י מ"ט פ"ה:

שדה שאני לוקח - ל"ג ז' מדקאמר והאלהים אפילו בדה ז' הלל בפירוש אמר ז' :

בשמרי חלמאחא ואדרכתא דלאו בני פרעון נינהו יתמה

שטרי אדרכתא אמרי לואו בני פרעון נינהו כיון דעדיון לל וזה בקרקע עד שכחבו לו שמרי חלמאחא וכן בסמוך דקאמר איבו דאפסיד אנפשיה דבטי ליה למקרטעה

אלו וזה בקרקע עד שכחבו לו שמרי חלמאחא וכן בסמוך דקאמר איבו דאפסיד אנפשיה דבטי ליה למקרטעה

בשמרי חלמאחא ואדרכתא דלאו בני פרעון נינהו יתמה שטרי אדרכתא אמרי לואו בני פרעון נינהו כיון דעדיון לל וזה בקרקע עד שכחבו לו שמרי חלמאחא וכן בסמוך דקאמר איבו דאפסיד אנפשיה דבטי ליה למקרטעה

אע"פ שכתוב בו הנפק לא יחזיר

חייב מודה כדאמר סמך כחב ללות ולא ליה לך לא יחזיר דחיישין לפרעון אבל אם ליה מודה יחזיר

ללות ולא ליה לך לא יחזיר דחיישין לפרעון אבל אם ליה מודה יחזיר דלל חיישין לקטניה ולא לשמא

פרעו וזוהי לחזור וללות בו כדי להרויח פשיטי דספרא וקשה לדקמן (ד' י"א) ח"ר יוחנן שטר שכתוב זמנו בו ביום וכתוב בו הנפק יחזיר

ומוקי לה רב כהנא כשחייב מודה ודוקא שכתוב בו ביום אבל אין כתוב בו ביום לא יחזיר או משום

פשיטי דספרא או משום קטניה וכן נעיל (ד' י"א) אוקי ר"י מתני' דלמל שטרי חוב לא יחזיר כחייב מודה ומשום קטניה דסברי רבנן דאין

בו חלמיות גבי (לוח) גמי ממטעבדי (ומתני' כותיה רבני יוחנן) וי"ל דאחמרי' נינהו ואלויבא דרבי יוחנן

רב כהנא עמידי הכל מלמא דרבי יוחנן אף כשחייב מודה ומשום קטניה ורבי אבהו דמפרש דוקא כשאין

חייב מודה אבל כשחייב מודה יחזיר דלל חיישין לקטניה ועמיד גמי מתני' דלעיל כשחייב מודה ומשום סמך

כתב ללות ולא ליה כרז אפי' אבל היכא דליכא למיחש לכתב ללות ולא ליה כמו בשטרי הקנאה או כתוב

בו הנפק כי הכא יחזיר דלל חיישין לקטניה וגמרא דקקט לעיל טעמא דקטניה סבר כחייב דחמר עדין בחתומיו זכין לו או חקרי וכתבי

לא אמרינן: ומשום דהוחזק כפרן תו לא פרע כלל. ואף על גב דלחמרינן לקמן (ד' י"א) הוחזק כפרן לחזרו מומן הכל דנפל שאני

דמוכחא מלמא דמשום הכי לא היה נזכר לשומרו לפי שפרעו הלוה:

מ"שום כדי חייו. *אמר רב הונא אמר רב [א] האומר לחברו "שדה שאני לוקח לכשאקנהה קנייה לך מעכשיו" קנה אמר רבא

מסתברא מלתא דרב בשדה" סתם אבל בשדה זו לא רמי יומר דמובין לה ניהליה

והאלהים אמר רב אפי' בשדה זו מבדי רב כמאן אמרה לשמועתי' כר' מדאמר אדם מקנה

דבר שלא לא לעולם דתניא האומר לאשה החקדשי לא לארז שאתגיר, לאחר שתתגירי

לארז שאתחרר, לארז שתשתחררי לארז שימות בעליך, לארז שיהלוי לך יבמך

לארז שתמות אחרת. אינה מקודשת ו"מ אמר מקודשת והיא אישה כשדה זו דמיא

וא"ר מאיר מקודשת: אמר שמואל *המציא שטר הקנאה בשטר יחזורו לבעלים דאי משום

דכתב ללות ולא ליה *הא שעבד נפשיה ואי משום פרעון *לא חיישינן לפרעון דאם איתא

דפרעיה מקרע הוה קרע ליה, אמר רב נחמן: אבא מן ספרי דיני דמר שמואל הוה והוינא

כבר שיתא כבר שבוע ודכרנא דהווי מברוי ואמרי' יחי שמרי אקנייחא דמשתכחי בשוקא

דהרדינאו למריהו אמר רב עמרם אף אנן (ה) חנונא *כל מעשה בית דין הרי זה יחזור

אלמא לא חיישינן לפרעון א"ל בני זדא מלחתינן בשמרי חלמאחא ואדרכתא וז'אן

בני פרעון נינהו אמר רבא והני לאו בני פרעון נינהו והא *אמרי נהרדעי שומא הדר

עד תריסר ירחי שתא ואמר אמימר אנא מנהרדעא אנא וסבירא לי דשומא הדר לעולם: אלא אמר רבא תתם היינו מעמא

דאמרי איהו הוא דאפסיד אנפשיה דבעידנא דפרעיה אבעי ליה למקריה לשמריה אינן

למכתב שטרא אחרונא עילויה- דמרדינא יומישום יעשיית הישר והשוב בעיני ה' הוא דאבון

תהדר, הלכך מרשיא הוא דקא זכין, איבעי ליה למכתב שטר זכינו, גבי שטר חוב כו' איכא למימר, א"א איתא דפרעיה איבעי ליה למקריה לשמריה, אימר אישתמוטי קא משתמיט ליה דא"ל למחר יהבנא לך

דהשתא ליתיה נבאי אי נמי אפשיטי דספרא יחזיר ליה: א"ר אבהו א"ר יוחנן המוציא שטר חוב בשוק אע"פ שכתוב בו הנפק לא יחזורו

שדה שאני לוקח ולא אמר זו דמכא דעתיה דמקבל ומתנה למסוך עליו

סיקח שדה ויתנה לו שהרבה שות מציית ליקח אבל אמר לו שדה זו

לא סמכא דעתיה- דמקבל מתנה ולא החמיט דיימח ניחא ליה דליקח

בהימנותיה ולא מסתבר כותיה דרב בהא: והאלהים' בשבועה רב אמרה

אפי' בדה זו דמכדי רב כמחן אמר לשמעיה כר"מ כו': והא אשה פדשה

זו דמט' דיט באלו שאין בידו להביא עולמו לכלל קדושין כאשר אין

ביד זה לטק אח בעל השדה למוכרה לו, דעבד וספחה אין בידם לסחרר

עלמא, ואין ביד אשה להמית את בעלה או אחותה ואמר רבי מאיר

לכשיבואו לכלל קדושין מקודשת היא למפרע: שטר הקנאה שקנו ממנו

שאינו לא ילוה המעות שיבדע עלמו לשלמא: כל מעשה ב"ד קס"ד שטר

שכתב בו הנפק שנתקיים ב"ד אלמא כיון דליכא למיחש לשמא לא

לוה שהרי אין מקיימין את השטר אלא בפני בעל דין כדאמרי' בהגוזל

(ב"ב ד' ק"ד ק"ב), לפרעון לא חיישין: בשמרי חלמאחא. שטר שכתבו ב"ד

למוליא שטר על חבירו וחיבובו לשלם חוב שילם וירדו לנכסיו ושמנו לבעל

ולא חלד, ונכסו, ונכסו לי שטר שעל פי ב"ד בזה לו: אדרכתא. שלא

מלאו לו טעשו נכסים וכתבו לו שירדוף לחזור על נכסיו ואם ימלא

יגבה. אדרכתא לשון רודף ומשיג כמו פרסה בחלא ולא אדרכיה

ימות ג

שם נג קדושין סג. כתובות מה:

[ע"ג ד']

[ע"ג יג. ד.]

נקמן לה.

הנהרות הב"ח

(ה) ג"ם אף אפי' נמי מילא:

גליון השי"ס

גב' אמר רבא מסתברא כעין זה גיעין י'

ע"כ וע"ז: שפסחא שטרי

נכסי: עיין כ"ז פ"ק

קדושין ד' ק"ד פ"ב.

דומה לה כ"כ סג: [ע:]

מ"א/מ"ב מ"ג/מ"ד מ"ה/מ"ו מ"ז/מ"ח מ"ט/מ"ט

מ"א/מ"ב מ"ג/מ"ד מ"ה/מ"ו מ"ז/מ"ח מ"ט/מ"ט

מ"א/מ"ב מ"ג/מ"ד מ"ה/מ"ו מ"ז/מ"ח מ"ט/מ"ט

מ"א/מ"ב מ"ג/מ"ד מ"ה/מ"ו מ"ז/מ"ח מ"ט/מ"ט

מ"א/מ"ב מ"ג/מ"ד מ"ה/מ"ו מ"ז/מ"ח מ"ט/מ"ט